ROYAUME DE BELGIQUE.

KONINKRIJK BELGIE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Finances, le 14 février 1967, d'une demande d'avis sur un projet de loi "relatif aux taxes assimilées au timbre", a donné le 1er mars 1967 l'avis suivant :

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 14e februari 1967 door de Minister van Financiën verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet "betreffende de met het zegel gelijkgestelde taksen", heeft de 1e maart 1967 het volgend advies gegeven :

L'intitulé suivant est proposé :

"Projet de loi modifiant le régime des taxes assimilées au timbre et ratifiant des arrêtés royaux relatifs à la taxe de luxe".

Article 1er.

Plutôt que de compléter par un 4° l'article 25 du Code des taxes assimilées au timbre, il conviendrait d'insérer la disposition nouvelle sous un littera d à la fin du 1°, qui traite des cas d'importation.

Selon l'exposé des motifs, l'intention du Gouvernement est de jumeler une exonération de la taxe de transmission ou de la taxe de luxe avec la franchise des droits d'entrée dont jouissent des marchandises de peu d'importance.

Cette intention devrait être traduite dans le texte.

Compte tenu des observations ci-dessus, il est proposé de rédiger l'article 1er du projet comme suit :

"Article 1er.-

L'article 25, 1°, du Code des taxes assimilées au timbre, modifié par l'arrêté royal n° 63 du 28 novembre 1939 et par la loi du 22 mars 1965, est complété comme suit :

"d) des marchandises qui, eu égard à leur nature ou à leur destination, peuvent être considérées comme étant sans importance pour le trafic commercial et jouissent de l'exemption des droits d'entrée. Le Ministre des Finances ... (la suite comme au projet) ... ".

\+

\+ \+ .../...

Le projet reste en défaut d'exempter de la taxe de luxe les marchandises visées ainsi que l'exposé des motifs en exprime l'intention.

Pour réaliser cette intention, il conviendrait de compléter les références inscrites dans l'article 95, alinéa 1er, du même Code.

Article 2.

La méthode du numérotage par exposant est de mauvaise technique; son emploi est de nature à entraîner des erreurs et doit être évité lorsqu'il est possible de recourir à un autre système.

Cet article 2 introduit une nouvelle disposition dans la loi du 24 mars 1959 qui ne comporte que trois articles et qui n'a jamais été modifiée.

Plutôt que de recourir au numérotage d'articles à l'aide d'un exposant, il conviendrait d'insérer dans cette loi un article 1er bis rédigé comme suit :

"Article 2.-

Un article 1er bis, rédigé comme suit, est inséré dans la loi du 24 mars 1959 concernant le régime applicable aux fournitures faites aux forces des Etats parties au Traité de l'Atlantique Nord :

"Article 1er bis . ... (comme au projet) ... ".

.../...

Article 3.

L'article 84 du Code des taxes assimilées au timbre dispose :

> "Il est établi une taxe de 13 ou de 16 p.c. sur la transmission, à titre onéreux, des objets qui, à raison de leur nature ou de leur prix, seront désignés comme articles de luxe par des arrêtés royaux.
>
> Ces arrêtés seront soumis à la ratification législative immédiatement si les Chambres sont réunies, sinon dès l'ouverture de leur plus prochaine session; ils resteront applicables jusqu'à la mise en vigueur de la loi statuant sur leur ratification.
>
> La même procédure sera suivie pour les modifications à apporter au classement dans la suite".

En exécution de l'alinéa 1er dudit article, la nomenclature des articles de luxe a été modifiée par les arrêtés royaux des 8 avril, 13 avril, 22 novembre, 27 décembre 1965 et 28 mars 1966.

L'article 3 du projet a pour objet la ratification de ces dispositions, conformément aux alinéas 2 et 3 de l'article 84 précité.

Depuis lors, la nomenclature des marchandises soumises à la taxe de luxe a été modifiée par les arrêtés royaux du 7 décembre 1966 (Moniteur belge du 9 décembre 1966) et du 23 décembre 1966 (Moniteur belge du 30 décembre 1966).

La ratification de ces dispositions modificatives devrait être prévue au présent projet pour répondre à la condition mise à l'exercice des pouvoirs attribués au Roi.

.../...

En effet, l'article 84 du Code prévoit le dépôt immédiat du projet de loi de ratification. Cette condition est mal observée, ce qui risque de compromettre l'application des mesures prises par arrêté royal.

Il est à signaler que l'article 2 de la loi du 5 septembre 1947 approuvant la convention douanière entre la Belgique, le Luxembourg et les Pays-Bas soumettait à la même condition les pouvoirs que cet article conférait au Roi pour modifier les dispositions relatives à la perception des droits de douane. Le législateur ayant jugé cette condition trop rigoureuse, l'article 1er de la loi du 2 mai 1958 concernant les douanes et les accises a prévu que l'ensemble des arrêtés pris au cours d'une année fait l'objet d'un projet de loi de confirmation dont les Chambres législatives sont saisies au cours de l'année suivante.

Si le Gouvernement entendait se réserver pareille latitude, il conviendrait de modifier l'article 84 du Code des taxes assimilées au timbre.

\+

\+ \+

L'exposé des motifs signale que l'article 11 de l'arrêté royal du 22 novembre 1965 soustrait à la taxe de luxe et soumet à une taxe de transmission forfaitaire de 13 p.c. (actuellement 15 p.c.) les tracteurs routiers, les véhicules automobiles servant au transport de marchandises ou au transport en commun de personnes, les remorques pour ces véhicules ainsi que les chassis et carrosseries desdits véhicules et remorques.

.../...

Il serait plus exact de dire que ce sont les articles 4 et 11 de l'arrêté royal du 22 novembre 1965 qui ont prévu cette série de mesures.

Article 4.

Cet article donne à l'article 2, qui prévoit des exemptions de taxes, une portée rétroactive.

Pour donner pleineffet à la rétroactivité de l'exemption, il conviendra que les taxes acquittées entre le 1er janvier 1966 et la date d'entrée en vigueur de la loi soient remboursées. Telle est d'ailleurs l'intention du Gouvernement. Toutefois, le projet devrait préciser quels seront les bénéficiaires du remboursement ou de l'exemption en ce qui concerne les contrats en cours.

Voorgesteld wordt, het opschrift als volgt te lezen :

"Ontwerp van wet tot wijziging van het stelsel der met het zegel gelijkgestelde taksen en tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten betreffende de weeldetaks".

Artikel 1.

In plaats van artikel 25 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen aan te vullen met een 4°, voege men de nieuwe bepaling onder een letter d in aan het slot van 1°, dat betrekking heeft op de invoer.

Volgens de memorie van toelichting bedoelt de Regering een vrijstelling van de overdrachttaks of van de weeldetaks te doen samengaan met de vrijstelling van invoerrechten voor goederen van weinig betekenis.

Die bedoeling zou in de tekst tot uiting moeten komen.

Daarom wordt voorgesteld, artikel 1 van het ontwerp als volgt te lezen :

"Artikel 1.-

Artikel 25, 1°, van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 63 van 28 november 1939 en bij de wet van 22 maart 1965, wordt aangevuld als volgt :

.../...

"d) van goederen die door hun aard of bestemming geacht kunnen worden voor het handelsverkeer van geen betekenis te zijn, en vrijgesteld zijn van invoerrechten. De Minister van Financiën ... (voorts zoals in het ontwerp) ...".

\+
\+ +

Het ontwerp stelt de bewuste goederen niet vrij van de weeldetaks, wat volgens de memorie van toelichting toch de bedoeling is.

Daartoe behoren de verwijzingen in artikel 95, eerste lid, van hetzelfde Wetboek te worden aangevuld.

Artikel 2.

Het is geen goede techniek met exponenten te nummeren, want daardoor kunnen vergissingen ontstaan. Waar het mogelijk is, moet met een ander systeem worden gewerkt.

Dit artikel 2 voegt een nieuwe bepaling in in de wet van 24 maart 1959, die slechts drie artikelen telt en nooit gewijzigd werd.

Liever dan de artikelen met een exponent te nummeren, voege men in die wet een artikel 1bis in als volgt :

"Artikel 2.-

In de wet van 24 maart 1959 betreffende de regeling inzake belastingen voor leveringen aan krijgsmachten van de bij het Noord-Atlantisch Verdrag toegetreden Staten, wordt een artikel 1bis ingevoegd, luidend als volgt :

"Artikel 1bis. ... (zoals in het ontwerp) ...".

.../...

Artikel 3.

Artikel 84 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen bepaalt :

> "Een taks van 13 of van 16 t.h. wordt gevestigd op de overdracht te bezwarende titel van de voorwerpen die, uit hoofde van hun aard of hun prijs, als weeldeartikelen bij koninklijke besluiten zullen worden aangeduid.
>
> Deze besluiten moeten aan de bekrachtiging van de wetgeving worden onderworpen, onmiddellijk zo de Kamers vergaderd zijn, zoniet bij de opening van haar eerstvolgende zitting ; zij blijven van toepassing tot het van kracht worden van de wet waarbij zij worden bekrachtigd.
>
> Hetzelfde geldt voor de wijzigingen die later aan de rangschikking worden toegebracht".

Krachtens het eerste lid van dat artikel is de nomenclatuur van de weeldeartikelen gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 8 april, 13 april, 22 november, 27 december 1965 en 28 maart 1966.

Artikel 3 van het ontwerp heeft tot doel, die bepalingen te bekrachtigen overeenkomstig het hiervorenvermelde artikel 84, tweede en derde lid.

Sedertdien is de nomenclatuur van de aan de weeldetaks onderworpen goederen gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 7 december 1966 (Belgisch Staatsblad van 9 december 1966) en van 23 december 1966 (Belgisch Staatsblad van 30 december 1966).

Die wijzigingsbepalingen zouden via de onderhavige ontwerp-wet moeten worden bekrachtigd, wil voldaan zijn aan de voorwaarde voor de uitoefening van de aan de Koning verleende machten.

Artikel 84 van het Wetboek bepaalt immers dat de ontwerp-bekrachtigingswet onmiddellijk moet worden ingediend. Die voorwaarde is slecht nagekomen, zodat de toepassing van de bij koninklijk besluit genomen maatregelen in gevaar kan worden gebracht.

Op te merken valt, dat artikel 2 van de wet van 5 september 1947 houdende goedkeuring van de douane-overeenkomst tussen België, Luxemburg en Nederland dezelfde voorwaarde heeft verbonden aan de uitoefening van de bevoegdheid, welke dat artikel aan de Koning verleende voor het wijzigen van de bepalingen met betrekking tot de heffing van de douanerechten. De wetgever achtte die voorwaarde te streng en artikel 1 van de wet van 2 mei 1958 inzake douanen en accijnzen heeft bepaald dat "de besluiten die in de loop van een jaar zijn getroffen, tezamen het voorwerp uitmaken van een ontwerp van bekrachtigingswet dat, in de loop van het volgende jaar, bij de Wetgevende Kamers wordt ingediend".

Wenst de Regering voor zich een dergelijke bewegingsvrijheid, dan behoort artikel 84 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen te worden gewijzigd.

\+

\+ \+

De memorie van toelichting zegt dat artikel 11 van het koninklijk besluit van 22 november 1965 aan de weeldetaks onttrekt en aan een forfaitaire taks van 13 t.h. (thans 15 t.h.) onderwerpt, wegtractors, automobielen voor goederenvervoer of voor gemeenschappelijk personenvervoer, aanhangwagens voor deze voertuigen, alsmede chassis en carrosserieën voor die voertuigen en aanhangwagens.

.../...

Het zou juister zijn te zeggen dat de artikelen 4 en 11 van het koninklijk besluit van 22 november 1965 in die reeks maatregelen hebben voorzien.

Artikel 4.

Dit artikel doet artikel 2, dat vrijstelling van taksen verleent, terugwerken.

Opdat de vrijstelling ten volle kan terugwerken, zullen de taksen betaald tussen 1 januari 1966 en de dag waarop de wet in werking treedt, moeten worden terugbetaald. Zo verstaat de Regering het overigens. Wat de lopende contracten betreft, zou het ontwerp echter moeten bepalen aan wie wordt terugbetaald of wie vrijstelling geniet.

ı chambre était composée de		De kamer was samengesteld uit	
ɜssieurs : ɜ Heren :	G. VAN BUNNEN,	conseiller d'Etat, staatsraad,	président, voorzitter,
ıdame : ɜvrouw :	J. MASQUELIN, G. CISELET,	conseillers d'Etat, staatsraden,	
ɜssieurs : ɜ Heren :	R. PIRSON, F. RIGAUX,	assesseurs de la section de législation, bijzitters van de afdeling wetgeving,	
	G. DE LEUZE,	greffier adjoint, adjunct-griffier,	greffier. griffier.

La concordance entre la version rançaise et la version néerlanaise a été vérifiée sous le conrôle de M. G. VAN BUNNEN.
Le rapport a été présenté par . G. PIQUET, substitut.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. G. VAN BUNNEN.
Het verslag werd uitgebracht door de H. G. PIQUET, substituut.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

(s.) G. DE LEUZE.

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

(s.) G. VAN BUNNEN.